

dialog

- fra tanke til debat

Juni 2024

Indhold i denne måneds A-dialog

- Fem principper for et stærkere og mere uafhængigt Europa.
- Hvad er der stadig at kæmpe for 1. Maj?
- Ny samarbejdsaftale for førtidspensionister i Silkeborg.
- "De gamles Hjem" i Alderslyst.
- Hvilket udvalg er dit vigtigste?
- Forventninger til den kommende Ældrereform.
- Midtbyplan på vej.
- Der er brug for en ny udviklingsplan for sygehuset.
- Edel Plejecentre
- Kommunevalg 2025 – stiller du op som byråds kandidat?
- Grundlovsmøde

Næste A-dialog forventes udsendt ultimo juni måned, og har du ideer til indholdet er du velkommen til at kontakte/sendt det til: Viggo Thinggaard: viggot@aof.dk eller Hugo Nielsen: hugo-otto@nielsen.mail.dk

Deadline for stof til næste nyhedsbrev er **fredag den 21. juni.**

A-dialog sendes til Midtjyllands Avis.

Fem principper for et stærkere og mere uafhængigt Europa.

Niels Fuglsang, Medlem af Europa-Parlamentet

Der er god grund til at betragte det europæiske projekt som en succeshistorie. Alligevel er der i den grad og brug for at kigge fremad. Vi må sande, at EU har sovet i timet, når det kommer til vores sikkerhed. Vi har været naive, og der er brug for et kursskifte.

I anledningen af Europa-dagen den 9. maj præsenterede jeg derfor i dag fem principper for et stærkt og uafhængigt Europa. Jeg mener disse principper bør danne udgangspunkt for de kommende års EU-politik, og dermed fungere som en slags rød tråd i alle de beslutninger, der skal træffes

1. EU skal være selvforsynende med grøn energi

Gassen siver stadig fra Rusland til EU. I 2023 betalte EU op mod 60 mia. kr. til Rusland for flydende naturgas. Hvis EU for alvor skal vriste os fri af de politiserede globale energimarkedet, så skal vi kunne levere selv. EU bør indføre et øjeblikkeligt stop for al import af russisk gas og sætte kortere deadlines for tilladelser til vedvarende energiprojekter.

2. EU skal ikke sælge ud af kritisk infrastruktur til fremmede magter

Kinesiske virksomheder har de seneste mange år opkøbt kritisk infrastruktur, der giver Kina mulighed for at påvirke flere af EU's lande politisk. Kina ejer f.eks. Grækenlands største havn, Piræus. De har også ejerandele i havne i Italien, Portugal, Spanien, Holland og Tyskland.

Læg dertil lufthavne, el-net, og vedvarende energifelter, hvor Kina også har købt sig ind på europæisk jord. Jeg mener derfor, at der skal indføres klare regler om, at EU-lande hverken helt eller delvist må sælge ud af kritisk infrastruktur til fremmede magter uden for EU.

3. EU skal sikre en stærk forsvarsindustri og kunne forsvare sig selv

Europa har sovet i timen på det forsvarspolitiske område. Det er særligt blevet tydeligt med krigen i Ukraine, hvor EU-landene har haft svært ved at levere tilstrækkeligt med militær støtte.

Fremadrettet bør EU fokusere på at genetablere en stærk våbenindustri, så vi ikke er unødigt afhængige af våbenimport fra lande uden for EU. Derfor skal EU også investere massivt i den europæiske våbenindustri.

4. EU skal ikke være afhængige af enkelte lande inden for kritiske råstoffer og teknologier

Vi bliver nødt til at indse, at handel og sikkerhedspolitik hænger uløseligt sammen. Visse dele af europæisk industri er så afgørende for vores fælles sikkerhed, at vi simpelthen ikke må være afhængige af fremmede magter. Det er f.eks. et problem, at 98 procent af EU's sjældne jordarter kommer fra Kina.

Vi skal sikre handelsmæssig diversitet, så vi ikke gør os afhængige af enkeltstående importører på strategiske områder. Og EU skal satse mere på strategisk udvalgte produktioner som f.eks. på europæisk minedrift men også specifikke områder inden for produktion - f.eks. af grønne teknologier.

5. Politikere og politiske partier må ikke finansieres af fremmede magter

Putin har i årevis systematisk købt sig ind i Europas interessesfærer. Han har købt sig ind i periferien af det politiske system ved at støtte populistiske bevægelser, der skaber splittelse og polariserer vores offentlige debat. Og han har forsøgt at købe sig ind i centrum af det politiske system med det mål at korrumpere dele af Europas politiske eliter og dreje mainstreampolitikken i retning af russisk interesse.

Det skal stoppe. Derfor bør vi lave et forbud mod, at politikere på et vist niveau lader sig ansætte af fremmede magter under og efter deres mandatperiode. Og det skal være ulovligt, som politisk parti at modtage økonomisk støtte eller lån fra fremmede magter.

Jeg mener, at de her fem principper er afgørende vigtige for Europas fremtid. Men jeg kan være bekymret for, at ikke alle danske partier ser det på samme måde. Dansk Folkeparti går til valg på mindre europæisk sammenhold og langt færre EU-regler.

For mig at se, er det præcis det modsatte af, hvad der er behov for i den kommende tid. EU skal rykke sammen i bussen. Tale med en stemme. Og stå imod de antidemokratiske regimer og tendenser, der præger vores samtid.

Liberal Alliances ultra-liberale tilgang mener jeg også er farlig. Det er deres ideologiske frimarkedsfundamentalisme, der har været med til at skabe den uafhængighed, som vi i dag står med. Jeg kan være mere end bekymret for, om LA er villige til at lægge deres Cepas-liberale økonomiske tænkning på hylden for i stedet af fokusere på sikkerhed og uafhængighed.

Der er brug for et kursskifte. EU har været og er stadig en succeshistorie, men omstændighederne har ændret sig. Politikken har brug for at følge med. Og vi har travlt for vi sakker bagud.

Derfor skal de fem fremsatte principper være ledende for fremtidens EU-politik. Det er noget af det jeg vil kæmpe for, hvis jeg får vælgerens tillid endnu engang, og bliver genvalgt til Europa-Parlamentet den 9. juni.

Hvad er der stadig at kæmpe for 1. Maj? Af Daniel Thomasen, DSU Silkeborg

Det spørgsmål blev jeg helt tilfældigt stillet af Midtjyllands Avis under 1. maj-fejringen i Museumshaven i den varme, bagende sol. Det er et spørgsmål vi socialdemokrater får stillet hvert eneste år. Både af medier og borgerlige politikere.

For hvad er der fortsat at kæmpe for 1. maj, nu hvor vi ifølge nogle kritikere allerede har skabt en velfærdsstat for alle borgere? Meget endnu.

Jeg kunne nævne kampen for at få geninvesteret i vores fælles velfærdsstat, så vi får gjort op med årtiers skadelige besparelser på velfærden, skabt af borgerlige regeringer. Jeg kunne nævne kampen for bedre ligestilling mellem mænd og kvinder fordi, at vi stadig ser visse steder at kvinder får en mindre løn end deres mandlige kollegaer, selvom de har præcis samme jobfunktion. Vigtige kampe fortsat at tage og som allerede fylder en del i den offentlige debat. En 1. maj kamp der dog desværre fortsat ikke er blevet en større bred dagsorden i Danmark, er kampen mod uddannelsessnobberiet. Det valgte jeg at sætte fokus på overfor Midtjylland Avis på årets 1. maj.

Uddannelsessnobberi. Bare lyden af ordet får mig til at føle mig dårligt tilpas. Det er den tankegang om at nogle uddannelser er "finere end andre". Mere specifikt at en universitetsuddannelse er "det fineste du kan tage som uddannelse", hvor det at tage f.eks. en erhvervsuddannelse i stedet for bliver set som "et dårligt valg". Især hvis du som ung scorer høje karakterer i skolen fordi, at "du skal jo bruge dit høje snit til noget", som mange af mine DSU-kammerater har hørt fra deres skoler. Vi har virkelig fejlet som samfund, når den her tankegang om uddannelsessnobberi mod alle ikke-universitetsuddannelser er blevet mainstream-holdningen i en stor del af den danske befolkning.

Nu er jeg selv universitetsstuderende fordi, at jeg pga. arveligt eksem på mine hænder ikke ville kunne varetage en erhvervsuddannelse, uden at eksemet nemt blussede op ved fysisk arbejde, selv med handsker på mine hænder. Det erfarede jeg i løbet af mit sabbatår med industriarbejde.

Mit studievalg ændrer dog fortsat ikke på, at jeg kan være selvkritisk som universitetsstuderende i, at alt for mange unge vælger en universitetsuddannelse, fordi mange unge ser en universitetsuddannelse som det "mest fine" vi kan uddanne os til (også selvom deres universitetsuddannelse uddanner dem til arbejdsløshed, fordi der ikke er nok arbejde i uddannelsen). Det har vi fået at vide af medierne, der kun hylder nyudklækkede studenter fra gymnasierne hver sommer. Det har vi fået at vide fra skolen, der vil sende så mange elever som muligt videre til gymnasiet fordi, at man har en høj karakter. Det har vi fået at vide fra vores forældre, hvor en del forældre i Danmark presser på for at deres børn skal tage en universitetsuddannelse for at få "det gode liv".

Det er alle eksempler på uddannelsessnobberi, der stadig præger vores samfund. Alt imens at vores samfund både mangler flere erhvervsuddannede til bl.a. at gennemføre den grønne omstilling, og mangler flere velfærdsuddannede til at passe på os borgere i sundhedsvæsenet, i ældreplejen m.m.

Alt imens, at mange af mine erhvervsuddannede DSU-kammerater fortæller historier om at blive set ned på med deres uddannelsesvalg og skal forsvare overfor andre hvorfor, at de tog en erhvervsuddannelse i stedet for en universitetsuddannelse. Jeg mener at det gode liv findes i at tage en uddannelse, uanset hvilken uddannelse du tager. For at tage en uddannelse er netop det fineste du kan gøre.

Kampen mod uddannelsessnobberi er derfor en kamp, der ikke kun kan vindes med ny politik. Den skal også vindes gennem en kulturændring, hvor vi som borgere taler alle uddannelser op til at være lige så gode, som enhver anden uddannelse. Uanset om det er en erhvervsuddannelse eller universitetsuddannelse. Den kamp er blot en af de mange kampe, der stadig er værd at kæmpe for 1. maj. Og den kamp er jeg villig til at tage.

Ny samarbejdsaftale for førtidspensionister i Silkeborg **Dorthe Jensen, formand for Silkeborg Kommunes Arbejdsmarkedsudvalg**

KLAPjob og Silkeborg kommune har indgået en samarbejdsaftale om at skabe bedre muligheder for beskæftigelse for førtidspensionister. Klapjob er en beskæftigelsesindsats under foreningen Lev, en privat landsdækkende forening for mennesker med udviklingshandicap, pårørende og andre interesserede.

Sammen vil vi skabe de bedste rammer for at førtidspensionister kan komme ind på arbejdsmarkedet, hvis de ønsker det. Vi ved, at der findes sådanne job, men det kan være svært at finde dem uden hjælp. Denne hjælp yder Klapjob i samarbejde med Jobcenter Silkeborg.

Vi oplever, at mange borgere på førtidspension ønsker at deltage aktivt på arbejdsmarkedet. Selvom drømme og behov varierer, er ønsket om at være en del af et fagligt og kollegialt fællesskab fælles.

Borgere med kognitive udfordringer får chancen for at bidrage med deres evner. Virksomhederne oplever at få engagerede medarbejdere, der kan håndtere opgaver, der kan sikre at hverdagen kører. Derfor er vi glade for samarbejdet med Klapjob, som er med til at skabe det gode match mellem Silkeborg Kommunes virksomheder og førtidspensionister, der ønsker at arbejde.

"De gamles Hjem" i Alderslyst

Kasper Haagen Jensen, byråds kandidat til KV25

Da Alderslyst den 1. april 1941 blev en del af Silkeborg Kommune, kom kvarteret med en dyrebare medgift. Der manglede stadig kloakering og vejbelægning på en hel del af vejene, noget som skulle ordnes i de kommende årtier, men som borgerne i Alderslyst også skulle betale ekstra skat for i det næste årti.

Den dyrebare medgift var det supermoderne alderdomshjem "De gamles Hjem", der lå nybygget og funkende i 1938 på Færgevej. Og der ligger det såmænd endnu. I dag med helt andre kommunale funktioner end alderdomshjem. Misbrugscenter og hjemmeplejens udkørsel i Alderslyst.

"De gamles Hjem" havde i stuen og på 1. sal 32 værelser, hvor der også var mulighed for at have plads til 6 ægtepar. Desuden var der spisestue, dagligstue, køkken og anretterværelse, badeværelse og pedelbolig. I tagetagen var 4 pigeværelser, tørrerum og mulighed for et gæsteværelse. I kælderen var vaskerum, fyrrum, strygestue og værksteder.

Et helt igennem moderne alderdomshjem, og selv en radiohøjtaler var der installeret på hvert værelse. Værelserne var også forsynet med en håndvask.¹

Som I nok kan høre, så var det et hypermoderne og veludstyret alderdomshjem, som Alderslyst trådte ind i Silkeborg Kommune med.

Men i 2011 var det slut. Der lukkede "De gamles Hjem", der sidenhen var blevet omdøbt til Kejlstruplund. Og siden 2011 har der ikke været et plejehjem i Alderslyst.

Alderslyst er Silkeborg Kommunes største lokalområde. Der bor 9.500 borgere, hvoraf ca. 2.200 er over 65 år.

Tænk lige over det antal. 2.200!

2.200 uden mulighed for at komme på et plejecenter i deres eget lokalområde, hvis det bliver nødvendigt. Uden mulighed for at komme på et lokalt plejecenter der ligger tæt på netværk, nærmeste pårørende. Et plejecenter der ligger i det kvarter man kender. Hvor man bor.

Det var planlagt og aftalt i budget 2023, at der skulle bygges et kommunalt plejecenter – "Ringgårdsparken" – på Nylandsvej i Alderslyst. Men på byrådsmødet den 26. september 2022 brød Konservative, Nye Borgerlige, De Radikale og Venstre det budgetforlig de lige havde indgået, og krævede at plejehjemmet skulle være privat. Forvaltningen fik 1 år til at finde en privat aktør, der ville bygge et nyt privat plejehjem i Alderslyst.

Da det ikke kunne lade sig gøre, så forlængede de samme partier bare fristen.

Vi har nu ventet i over 600 dage på at komme i gang med Alderslyst nye plejehjem.

Gravemaskinerne ville have været i gang og murene være ved at rejse sig, hvis De Konservative ikke havde fået denne "fine" ideologiske idé om at alt skal være privat.

Vi venter stadig...

(¹Beskrivelse af "De gamles Hjem" er fundet i bogen "Alderslyst, fra sandmark til by", af Keld Dalsgaard Larsen & Kurt Balle Jensen)

Hvilket udvalg er dit vigtigste?

Af Linda Lyngsøe, 1. suppleant og byråds kandidat, samt medlem af Handicaprådet

Der har altid i den brede befolkning været en lidt usagt 'prestige' i, hvilke kommunale udvalg der er de sådan ægte vigtige. Der er selvfølgelig Økonomi- og Erhvervsudvalget, og det kan der vist ikke herske nogen tvivl om. Her træffes de overordnede beslutninger, og det er også her man har de forkromede briller på omkring rammesætning for byrådets arbejde, for den samlede forvaltning samt for helheden 'Silkeborg Kommune' - det fællesskab, som vi alle er en del af.

Der er også Plan- og Vejudvalget, hvor arbejdet med et meget stort puslespil foregår - hvor skal der byudvikles, hvor skal der ikke, hvordan skal husene se ud - eller hvilken stil må vige. Foruden det store overblik over vejanlæg, asfalt, vejtræer, snerydning og meget mere. Nogle synes Kulturudvalget er det vigtigste, og for andre er det Arbejdsmarkedet man brænder for eller Klima- og Miljø. Udvalgene for børn og ældre er i hver sin ende af aldersspektret, og hver især med selvskrevne vigtige præferencer, herunder også sundhed og forebyggelse.

Alle er vigtige! Jeg kan ikke pege på noget af det, som ikke bør rangere højt. Men jeg mangler et. Socialudvalget - som uden tvivl er et udvalg, som jeg selv mener bør løftes en del op i status. For der er i den brede befolkning - og man kan også i et træt øjeblik tænke at det gælder i regeringen - ikke den store prestige i den mangfoldige gruppe af vores allermest sårbare borgere. De som er afhængige af, at vi som fælles samfund løfter og støtter de mennesker som ikke har kræfterne selv. Vi har en pligt til at hjælpe vores næste, det er i hvert fald for mig helt elementært. Give en hånd i ryggen til de som har brug for det.

Ingen ønsker at have brug for hjælp - vi vil grundlæggende alle helst klare os selv, også på kanten af samfundet. Måske nok især, hvis man er ramt af sygdom eller handicap. Men verden er nu engang som den er, og man kan af forskellige årsager være havnet hvor der er brug for hjælp. Har man for eksempel været udsat for en ulykke, så kan man have brug for helt lavpraktisk hjælp og hjælpemidler, eller for lidt 'plads' til at komme sig. Det hjælper ikke med ekstra pisk oveni. Det samme hvis livet lige giver nogle knubs. Selvfølgelig skal man tage ansvar for sin egen retning, og jeg har ikke mødt nogle som ikke gerne vil. Men kræfterne kan være sluppet op for en stund, og der skal ikke meget forståelse til, for at genvinde lidt at bygge videre på.

Jeg håber man i konstitueringen efter næste kommunalvalg vil sikre, at der kommer mindst et socialdemokratisk medlem i Socialudvalget. Meget gerne flere. Det er pivhamrende vigtigt, både i forhold til budgetforhandlinger og rammer - men allermest vigtigt er det for vores sårbare borgere.

SOCIALDEMOKRATIET

Forventninger til den kommende Ældrereform! Af Sven Møller Jensen, formand for Seniorrådet

Spændende. Store ambitioner. Følger der penge med? Kommunerne skal være kreative, og holde fokus på Ældreområdet, hvad en ny undersøgelse bekræfter, desværre ikke helt har været tilfældet. Formanden for Danske Ældreråd (og Seniorråd) har udtalt:

"Det vil være et alvorligt benspænd for Ældrereformen, hvis kommunerne fortsætter besparelserne på ældreområdet, og de penge som Folketinget afsætter til reformen, reelt ikke kommer de ældre til gode".

Baggrunden for denne udtalelse er dystre.

I de senere år er pengene til ældrepleje ikke fulgt med udviklingen i antallet af ældre. Det er den triste konklusion, man kan drage af en ny, stor afdækning af kommunernes ressourceforbrug, som Vive, Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd, har gennemført.

I afdækningen kan man læse, at selvom kommunerne generelt set bruger flere penge på ældreområdet, fordi der kommer flere ældre, så er udgifterne per ældre faldet.

I perioden 2018 til 2022 er udgifterne således faldet med 11,7 pct. pr. +75-årig og med 6,0 pct. pr. +80-årig.

Faldet er sket, samtidig med at Folketinget giver kommunerne ekstra penge til at dække udgifterne, som følger med den demografiske udvikling med flere børn og ældre.

Kigger man på nyere tal, tegner samme billede sig. I en kortlægning, som mediet Altinget har foretaget, fremgår det, at kommunerne har afsat færre midler til ældreplejen i 2024 end i 2023 i forhold til antallet af de ældste ældre borgere.

Det er sket, samtidig med at kommunerne har fået hævet deres serviceloft med 2,4 mia. kr. til blandt andet at dække den demografiske udvikling.

Tendensen er bekymrende.

Vi befinder os i en tid, hvor ældre borgere udgør en stadig større andel af befolkningen, og hvor der er massiv mangel på medarbejdere i ældreplejen.

Det er udfordringer, som man i Folketinget nu forsøger at løse med en stor ældrereform. En reform, der potentielt vil kunne skabe store forandringer, men som også vil være en kæmpe opgave at implementere i kommunerne.

Derfor er det også alarmerende.

KL har kort tid efter indgåelse af politisk aftale om ældrereformen har meldt ud, at regeringen ikke skal forvente, at kommunerne anvender den ekstra milliard i reformen til et kvalitetsløft af ældreplejen, medmindre regeringen sender flere penge til de specialiserende områder i kommunerne.

Det er bekymrende, udover det hængeparti, som byråds Værdighedskontrakt har med borgerne i Silkeborg kommune.

Midtbyplan på vej

Af Helle Præsius Busk, medlem af Plan- og Vejudvalget

På Økonomi- og Erhvervsudvalgets møde den 21. maj 2024 blev det i sag 22 godkendt, at der arbejdes videre med rullende planlægning i henhold til Teknik- og Miljøafdelingens prioriterede rækkefølge. Den prioriterede rækkefølge er:

1. Lokalområde Them-Salten
2. Temarul om Midtbyen
3. Lokalområde Voel
4. Temarul om strategisk landdistriktsplanlægning (landsbyer på mellem 200 - 1.000 indbyggere)
5. Temarul om kulturmiljøer og SAVE-registrering af bevaringsværdige bygninger

Plan- og Vejudvalget havde drøftet sagen grundigt, inden den landede i ØKE. Vi drøftede bl.a. alle de mulige temarul og lokalområderul, som også er nævnt i sagen. Hvis der er interesse for prioriteringen – eller den manglende prioritering – af de enkelte områder, så læs bilag 1 til sagen. Her er gode og overskuelige overblik over stort set alle områder bortset fra de få, som allerede er gennemført eller godt i gang.

Af de prioriterede kommuneplanrul er især midtby-temarullet spændende!

Siden den seneste [midtbyplan](#) blev vedtaget i juni 2020 er der sket en del. Midtbyplanen indeholdt følgende indsatsområder (med mine personlige kommentarer ud fra 2½ år i byrådet i parentes):

1. Søfronten og kulturdynamo Museum Jorn

(Silkeborg Kommunes økonomiske situation er ændret, så tempoet i forhold til Søfronten er dæmpet lidt. Museum Jorn har gjort sig mere "passive" i arbejdet på et nyt museum ved at kræve økonomi fra kommunen ud over de oprindelige vilkår. Ikke desto mindre er hele Søfrontsprojektet fortsat vigtigt, og vi er jo godt i gang)

2. Havnen, Kirkepladsen og pladsen ved Søtorvet

(Hjejleselskabets forestillinger om en ny Hjejledok hænger ikke sammen med de lovmæssige regler for kommunal involvering. Kirkepladsen er midlertidigt ikke så velfungerende på grund af byggeriet ved Fredensgård og den langstrakte proces, især vedr. P-pladser. Den nye plads ved Søtorvet er blevet ganske flot – men byggeriet er så tæt, at Silkeborg Langsø er blevet skjult.)

3. Gågaderne

(Gågaderne i Silkeborg er moderniseret og smukkeseret på bedste vis, der mangler kun lidt "reklame" og tydeliggørelse af Jorns figurer i belægning og bygninger.)

4. En tættere by

(Byfortætning er stadig et bæredygtigt tema – men det er nødvendigt at følge med mht. parkering, og skal bilerne overhovedet ind i Silkeborg Midtby i et større antal?)

5. Bios Gård

(Der er stilstand. Om det skyldes for stort udbud af boliger, for stort behov for parkering eller økonomi er uvist for mig).

6. Stations- og banearealet

(Skøn På Silkeborgs storstilede plan mht. underføring af jernbanen ser ud til at være underkendt af Banestyrelsen. Her må vi "nøjes" med en forbedring af krydsningsforholdene ved Frederiksberggade i stedet for bommene)

7. Mobilitet og tilgængelighed:

(Det er en fin vision for cykelstinet i Silkeborg by, men af økonomiske årsager er vi ikke nået så langt i effektueringen, som jeg kunne ønske. Prestige-broer over sø og å er ikke første prioritet, det er derimod ordentlig asfalt, afstribning og skiltning).

Der står i vores Planstrategi 2050, i indsatsområdet "[Vi vil styrke Silkeborg som hovedby for hele kommunen](#)", at en ny midtbyplan skal bygge videre på tankerne ovenfor fra 2020. Jeg synes, at der er plads til nye overvejelser – selvom mange af de overordnede principper er fine. Derudover skal vi have drøftet og taget handling i forhold til...

En række trafikale udfordringer i midtbyen

- Nordskovvej er åbnet med affødte trafikale ændringer, især med belastning af Toldbodgade og Grønnegade til følge.
- Skoletorvet og trafikken dér er reguleret anderledes – med nye ensretninger og spærringer samt en indsats for cykelgade, som virker temmelig ufærdig.
- Ligeså med trafikken mellem Dalgasgade og Søndre Ringvej, hvor biler ikke må dreje til venstre
- Skal vi atter drøfte Drewsensvej Vest?

Generelt kunne et større fokus på Silkeborg som cykelby måske løse nogen af udfordringerne med biler i midtbyen. Hvis det skal lykkes, skal vi gerne have et bedre samarbejde med politiet om hastighedsnedsættelser. Lige nu går det kun let ved skoler, alt andet giver desværre ofte afslag. Der er i øvrigt urimeligt stor forskel på, hvordan der ageres i de forskellige politikredse.

Hvordan kan vi ændre mobilitetshierarkiet, så de bløde trafikanter får bedre forhold end de hårde trafikanter? Ofte er det sådan, at de hårde trafikanter er mere forsigtige, når forholdene er lidt vanskelige. Få minutters forsinkelse – mange ulykker undgået. Desuden vil en større prioritering af de bløde trafikanter måske kunne få flere i alle aldre på cyklen.

Selvfølgelig er der behov for, at biler kan komme ind i midtbyen. Men det behøver ikke at være let! Det skal være muligt at finde parkering. Men det behøver ikke at være gratis. Parkeringshuse er dyre at bygge, så hvis vi skal have private investorer til at overveje at "hjælpe" os, så skal der være økonomi i det for dem. Vi skal også have placeringer med gode tilkørselsforhold, som ikke giver meget trafik på de veje, som vi gerne vil have "fredet".

Der er mange hensyn at tage – men det er spændende! Baggrundsgruppen for Plan- og Vejudvalget samt Klima- og Miljøudvalget er så småt i gang med drøftelser og meningsudvekslinger, og det samme er byrådsgruppen. Vi går i overvejelser om et åbent arrangement om temaet i løbet af efteråret, det vil blive annonceret her i A-dialog. Resultatet skal gerne blive en god og tydelig socialdemokratisk politik, som både kan bruges i arbejdet med midtbyplanen og i valgkampen op til næste byrådsvalg.

Hvis andre har gode input, så send meget gerne en mail til hpbu@silkeborg.dk. Jeg glæder mig til at høre fra jer!

Der er brug for en ny udviklingsplan for sygehuset

Af Annette Roed, medlem af Regionsrådet

I 2021 blev den nuværende udviklingsplan for sygehuset godkendt i regionsrådet efter en længere, inddragende proces, hvor både repræsentanter for byrådet, for de praktiserende læger og repræsentanter for regionsrådet har givet input til den, herunder også mig selv.

Den indeholder 2 overordnede fokusområder: Principper for udvikling og Nære og sammenhængende patientforløb.

Under de to overskrifter er der specificeret forskellige tiltag, og dem har jeg løbende sørget for at holde øje med, så udviklingen på sygehuset rent faktisk går i den retning, vi har peget ud i planen. Og det gør den.

Men det er klart, at med de omfattende besparelser, som sygehuset er ramt af i forbindelse med spareplan 24, har jeg (og andre) store bekymringer for, om det hele nu pludselig er blevet "kastet ud med badevandet". Derfor har jeg i hospitalsudvalget bedt om en opfølgning på planen, både i form af en status på selve udviklingsplanen, men også på, hvordan udviklingsplanen påvirkes af besparelserne.

Den status fik vi på hospitalsudvalgets møde den 13.5.2024 – I kan læse mere her, hvis I har lyst til at fordybe jer mere i det: <https://dagsorden.rm.dk/vis?Referat-hospitalsudvalget-d.13-05-2024-kl.09.00&id=ff469019-a793-4422-94b0-61538cab9964>.

Vi kan se, at mange af de tiltag, vi har besluttet at arbejde for i 2021, er blevet gennemført og indgår nu i den almindelige drift på sygehuset. Men både i Silkeborg by og på hospitalet i nogle afdelinger er der en stemning af modløshed og opløsning efter Spar24, så der er brug for, at vi i regionsrådet og sammen med Silkeborg Kommune får sat en ny retning for udviklingen af sygehuset. Og for at mane rygterne om en mulig lukning af sygehuset helt ned: **der er INGEN i regionsrådet, der taler om at lukke sygehuset.**

Men der er meget brug for, at der bliver sat en ny retning for udviklingen på sygehuset, og i den forbindelse er det vigtigt for mig, at vi også har fokus på antallet af arbejdspladser – gode arbejdspladser. Arbejdet med en ny udviklingsplan skal foregå i tæt samarbejde med Silkeborg Kommune og de praktiserende læger, så derfor har jeg presset på for, at vi begynder med de indledende drøftelser i den kommende tid.

Der er allerede drøftelser i gang på administrativt niveau med Silkeborg Kommune som svar på den fremstrakte hånd, der kom fra kommunen til drøftelse af et fælles "somatikkens hus" – en parallel til Psykiatriens Hus, men med tilbud indenfor det nære sundhedsområde for fysisk sygdom. Det skal nok på sigt hedde noget mere mundret – for eksempel Sundhedens Hus – men jeg har store forhåbninger om, at vi fælles kan få etableret et nært sundhedstilbud til borgerne i Silkeborg inden for både det fysiske og psykiske område, der kan arbejde parallelt med Psykiatriens Hus på kryds og tværs, sådan som vi er så gode til her i Silkeborg.

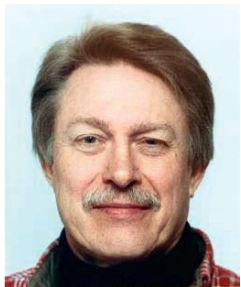
Herudover har jeg store forventninger til, at det kommende Center for sygdomme i bevægeapparatet vil blive en spændende nyskabelse, og den er der meget brug for. Over 900.000 mennesker i Danmark har problemer med bevægeapparatet, og der er ikke noget andet sted i landet, hvor man arbejder tværfagligt med det, sådan at patienterne kan få bedre hjælp end blot medicin til at få en tålelig tilværelse, også selvom kroppen er slidt. Det bliver spændende at følge, og jeg presser på for en snarlig plan for det. Desuden skal vi i gang med udviklingen af de ortopædkirurgiske friklinikker, kapaciteten er der allerede, men i respekt for den omfattende proces med implementeringen af spareplanen må vi give det lidt tid.

Jeg forventer, at udvikling af de nævnte områder og flere andre tilbud, der tænkes gennemført på sygehuset, sandsynligvis ligger fint i tråd med de anbefalinger for udvikling af det nære sundhedsvæsen, der kommer fra Sundhedsstrukturkommissionen her i begyndelsen af juni – sikkert lige efter EP-valget den 9.6.

Vi ser, trods alt, en spændende udvikling i møde, også her i Silkeborg, hvis alle parter går konstruktivt ind i et tæt samarbejde om sygehuset. For på den måde gør vi som socialdemokrater vores bedste for borgerne her i Silkeborg - og for medarbejderne på sygehuset. Det ved jeg, vi alle brænder for.

Edel Plejecentre Af Bent Vestergaard, partimedlem

Indslagene i A-dialog har ofte karakter af oplysning og information til det socialdemokratiske bagland, det hænder også, at man lufter både tilfredshed og utilfredshed – i dette indslag vil jeg tage jer en tur med tilbage til onsdag d. 22. maj.

Kl. 12.20 fik vi en SMS fra naboen med den triste besked, at vores lånehund Basil ville blive aflivet i hjemmet, af dyrlægen, kl. 16 – så vi blev bedt om at komme over og sige farvel til Basil.

Basil var en sort Cocker spaniel og blev 15 år, han var i flere år en meget vellidt plejehjemshund, han har spredt glæde og gjort en rigtig stor forskel hos mange af vores ældre borgere.

På et tidspunkt lavede jeg en låge midt i haven, så Basil selv kunne bestemme, hvornår han havde lyst til at kigge ind til os, og blive forkælet med en lille kiks - hans glade vuf og logrende hale vil blive savnet.

(foto: 2 socialkammerater med rensdyret Basil på vej med julegaver til naboens børn)

Grunden til at jeg starter mit indlæg med at fortælle om Basil er, at jeg gerne vil gøre opmærksom på, at det ofte er de små ting, der har en stor betydning.

En af vores venner i Herning kom på plejehjem (Fuglsangsø Plejecenter) i starten af marts, det var et midlertidigt ophold indtil der den 1. april blev plads på Lind Plejecenter, hvor man relativt hurtigt vurderede, at det rigtige sted formentlig var et Hospice.

Lind Plejecenter er imidlertid et Eden Plejecenter, og nu går det den rigtige vej med vores ven, og snakken om Hospice er forstummet.

EDEN konceptet er enestående, men de nærmeste af slagsen er placeret i Herning og Aarhus (og så er der faktisk ikke mindre end 9 Eden Plejecentre i Assens Kommune på Fyn).

Silkeborg er desværre ikke på listen med Eden Plejecentre endnu, men man har da lov at håbe det sker i den nærmeste fremtid. Et Eden Plejecenter er ikke dyrere end et normalt plejecenter, man har bare fundet ud af, at der er mange små ting, der kan gøre en stor positiv forskel for beboerne.

Læs evt. selv mere om konceptet på: <https://www.edendenmark.dk/>

Kommunevalg 2025 – stiller du op eller har du forslag til byråds kandidater?

Den 18. november 2025 skal vi til byrådsvalg i Silkeborg kommune.

Jeg vil derfor bede dig om at overveje, om det er noget for dig at stille op som kandidat til byrådsvalget.

Vi vil meget gerne have et bredt felt af kandidater både mænd og kvinder, unge og ældre, etniske danskere og personer med anden etnisk herkomst.

Vi vil også meget gerne have kandidater fra alle steder i kommunen. Det er vigtigt med kandidater fra yderområderne, de mindre byer, de små landsbyer men også fra de forskellige dele af Silkeborg by.

Du er velkommen til at kontakte formand for Socialdemokratiet i Silkeborg Kommune Viggo Thinggaard, for at få en nærmere snak om et muligt byråds kandidatur i forbindelse med valget i november 2025. Det kan ske på 21 21 39 66 eller viggot@aof.dk

Med venlig hilsen

Viggo Thinggaard

Formand for fællesledelsen for Socialdemokratiet i Silkeborg Kommune

5. Juni 2024
10:00 - 13:00

Kom og fejrr Grundlovens dag!
Alle er velkomne til gratis
pølse(snak) i byrøddernes
pølsebod og der er kolde fadøl til
demokratiske priser!
Vi ses på Ørnsøcentret 🌹

- Niels Fuglsang
- Anette Roed
- Helle Gade

